

ת"פ 40839/12 - מדינת ישראל נגד אבראהים שוקן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 40839-12-19 מדינת ישראל נ' שוקן

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בענין: מדינת ישראל נ' שוקן

המאשימה

נגד

אבראהים שוקן

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתווך, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בכר שבויים 13.12.19 שהה בתחום מדינת ישראל שלא כדין ולא אישור שהיה או כניסה. כן סוכם כי כל מאסר מותנה שיגזר על הנאשם יחול גם על עבירה של הפרעה לשוטר, אף שזו נמחקה מכתב האישום.

הודית הנאשם ניתנה בפני בית המשפט ביום 22.1.12.

הנאשם היה עצור כחודש וחצי עד שחררו ממעצר ביום 20.1.2020.

לנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה בן 6 חודשים שנגזר עליו ביום 17.12.26 בבית משפט השלום בתל אביב.

המאשימה זיהתה כעריכים מגנים את הפגיעה בסדר הציבורי, בשלטון החוק וב יכולת המדינה לקבוע מי יבואו בשעריה, ואני מקבל את דבריה לאשרום.

המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לשישה חודשים מאסר בפועל, גם כאן נחה דעתך כי המתחם שטענה לו המאשימה עולה בקנה אחד עם הפסיקה הנוגנת.

המאשימה הציגה רישום פלילי של הנאשם ממנו עולה כי לנאים הרשותות קודמות, לרבות התקיק שאוזכר לעיל ובו 2 עבירות של כניסה לישראל שלא כדין משנת 2016, הרשעה נוספת של כניסה לישראל שלא כדין והפרעה לשוטר, אף הן ארעו בשנת 2016, והרשעה נוספת בבית משפט צבאי בעבירה בטחונית אשר התיישנה באשר נဟה כשהנאשם היה

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

קטין, בשנת 2006.

לאור כל אלה, מחד, ונוכח הودאותו המהירה וקבלת האחריות, מאידך, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בן 3 חודשים שירוצה במצטבר למאסר המותנה אותו יש להפעיל, וכן מאסר מוותנה, קנס והתחייבות.

הסגנור טען לזכות הנאשם כי מעצרו בתיק דן אירע כאשר ביקש לצאת מדינת ישראל לשטחי איו"ש, עובדה המקהה את הסיכון הנשקף מהנתן, עוד טען כי הנאשם נכנס לישראל לצרכי פרנסה, אף זאת עובדה המחייבת הקלה בעונשו, ולבסוף הדגיש כי הנאשם שהוא במעצר כחודש וחצי ומaz לא הסתבר בפלילים.

הסגנור הוסיף ואפיין את הנאשם בכך שהוא רק לאחרונה, לאשה אזרחית ישראל וחנותו נקבעה לחודש ספטמבר הקרוב, אמו של הנאשם - לטעنته - חולת סרטן (הוצגו אישורים למחלת לב, א.ד.) והוא היחיד שמתפל בה.

לסיכום עתר הסגנור שלא לשלוח את הנאשם למאסר וטען כי מקרה זה "נופל בוגדר המקרים בהם ניתן שלא לשלו נאשם למאסר" ועתר להאריך את התנאי התליי ועומד נגדו. הסגנור הציג פסיקה לתמייה בעתרתו, ובין היתר גזר דין שניית ע"י מותב זה בת"פ 20-08-28618.

הנתן נשא דברו לפניו, סיפר כי הוא מטפל באימו, מבקש אפשרות להתחנן, אחד מהחיו בחו"ל והשני עצור ועוד אביו חולה ואין יכול לטפל באימו.

דין והכרעה:

אני מקבל, כאמור, את זיהוי הערכים המוגנים כפי שנעשה על ידי המאשימה, אך גם את מתחם הענישה שעתרה לו.

המחלוקת היחידה מציה בשאלת הפעלת המאסר המותנה התליי ועומד נגד הנאשם.

יעון בתיק בו נגזר על הנאשם המאסר המותנה (ת"פ 16-02-53709, שלום תל אביב) מעלה כי באותו מקרה היה בשתי כניסה לישראל שלא כדין, ובעירה נוספת שבאופן לא ברור לא צורף כתוב האישום בה לקודמותיה.

לפיכך, הסתפק השופט בשני ימי מעצרו של הנאשם וגזר עליו, מחמת אייזון ככל הנראה, מאסר מוותנה ממשועוט בן 6 חודשים.

אכן, בפסקה שהוצגה ע"י הסגנור התוויתי מבחנים שונים על פיהם צריך להחמיר או ניתן להקל בדין של שווים בלתי חוקיים.

מצוין כי הנאשם עומד במרבית מבחנים אלה:

- לעבירות הכניסה לישראל לא נלו עבירות נוספות
- מטרת כניסה לישראל הייתה לצרכי צרפת (או לפחות לפחות לא ידוע אחרת)

מנגד, לחובת הנאשם 3 רשותות קודמות בפרק זמן של שנה אחת (2016), ואת ה"הנחה" שנייתן לקבל, כבר קיבל במסגרת הרשותה הקודמת, ולצדיה - הכבידה במסר המותנה שנגזר עליו.

יש לזכור לזכות הנאשם את הדעתו המהירה ולקחת האחריות, יש גם להתחשב בנאשם על רקע נישואיו הקרים והיומו מטפל באמנו החולה. עוד ניתן לנקוט בחשבון כי הנאשם עבר את העבירה בה הורשע "על גבול" תום תקופת התנאי שנגזרה עליו בעבר.

בהתאם האיזון בין מרכיבים אלה, לא סברתי כי קיימות במקרה זהUILות כבדות דין להאריך את המסר המותנה כתערת הסגנון, אך סברתי כי יש להתחשב בנאשם בשל המפורט מעלה, ברכיבי העונישה הנוספים.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מופעל בזאת המסר המותנה בן 6 חודשים שנגזר על הנאשם ביום 26.12.2017 במסגרת ת"פ 53709-02-16 בבית משפט השלום תל אביב.

אני גוזר על הנאשם מסר בן 3 חודשים, מתוכם ירצו חודשים וחצי בחופף למסר שהופעל ושבועיים במצטבר לו.
סה"כ ירצה הנאשם מסר בן 6 חודשים ושבועיים, בגיןimi מעצרו בתיק לפני פנוי. הנאשם יתיצב לריצוי מסרו ביום 2.7.22. עד כינותו לכליא ישארו בתוקפן כל הערבויות הקיימות בתיק.

אני גוזר על הנאשם מסר בן 3 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 18 חודשים מיום שחרורו מהכלא עבירה של כניסה לישראל שלא כדין לפי חוק הכניסה לישראל /או עבירה של הפרעה לשוטר לפי חוק העונשין.

אני גוזר על הנאשם קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מסר תמורה. הקנס יקווז נגד הפקדה בסך 10,000 ₪ אולם הפקיד הנאשם בתיק המ"ת ויתרתה תוחזר לידי מיד לאחר התיציבותו לריצוי מסרו.

אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור שוב אחת מעבירות התנאי בתוך שנה מיום שחרורו מהכלא ישלם סך 4,000 ₪. יסרב להצהיר - יאסר למשך 10 ימים. הצהרת הנאשם נרשמה לפנוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים מיום.

ניתן היום, י"ח אייר תשפ"ב, 19 Mai 2022, בהעדר הצדדים.

חתימה